De twee belangrijkste vakbonden in de Spaanse Staat, de CCOO en de UGT, roepen op voor een nationale 24-urenstaking op woensdag 14 november tegen de keiharde besparingsmaatregelen van de regering Rajoy. Het is al de tweede nationale staking in Spanje dit jaar. Er waren ook al heel wat massale betogingen. De stakingsoproep van de bonden wordt mee ondersteund door honderden bewegingen van allerlei slag (ondermeer de Indignados).

Een zelfde oproep werd in Portugal gelanceerd door de grootste vakbond aldaar, de CGTP. Ter herinnering: in Portugal vonden recent de grootste betogingen plaats die het land meemaakte sinds de Anjerrevolutie in '74-'75.

Van haar kant roept ook in Griekenland de belangrijkste vakbond in de privé-sector, de GSEE, op tot een algemene staking op 14 november. Het wordt de 15e interprofessionele staking in Griekenland tegen de diktaten van de troïka Europese Centrale Bank / Internationaal Muntfonds / Europese Commissie. Ook de Cypriotische en Maltese vakbonden beslisten intussen op 14 november te staken.

Geconfronteerd met deze horizontale organisatie van het weerwerk, riep ook het Europees Vakverbond (EVV) op tot een Europese actiedag op 14 november, «waarbij de acties diverse vormen kunnen aannemen : stakingen, betogingen, concentraties en andere acties».

Het EVV is geen echte vakbondskoepel, maar een drukkingsgroep die de opbouw van de kapitalistische EU begeleidt, aan lobbying doet bij de Europese Commissie, en van tijd tot tijd een Europese betoging organiseert waar dan geen vervolg op komt. De laatste, die in 2010 in Brussel plaats vond, had als zeer strijdbare slogan «voor werk en een relancepolitiek»...

Volgens sommige bronnen zou het halfslachtige besluit van het EVV over 14 november maar zeer moeizaam tot stand zijn gekomen, na urenlang bakkeleien tussen de vakbonden.

Dat enerzijds de arbeiderstrijd land per land, zonder coördinatie, wordt gevoerd, en anderzijds het Europees kapitalistisch offensief wordt gecoördineerd, is een van de hoofdredenen voor het feit dat de arbeidersbeweging vandaag in de touwen ligt. Hoogtijd om samen in actie te komen! De heersende klasse valt immers niet alleen meer de sociale verworvenheden aan. Met het Europees Budgetair Pact, dat ook België binnenkort zal goedkeuren, is ze immers bezig een despotisch regime op te leggen in gans Europa, waarin de verkozen nationale parlementen niet veek meer te zeggen zullen hebben. In zulk regime zullen de vakbonden ofwel worden fijngemalen, ofwel definitief worden omgevormd tot waterdragers van het neoliberalisme.

We moeten er dan ook alles voor doen opdat de «diverse actievormen» waarover het EVV het heeft, zich vertalen in zo scherp mogelijke acties, rekening houdend met de krachtsverhoudingen: stakingen en sensibilisatievergaderingen op de werkvloer en op straat in zoveel mogelijk landen, sectoren en bedrijven, strijdbare betogingen, enz. Elke radikalisering van het pseudo-ordewoord van het EVV betekent een stap vooruit naar sociaal verzet op Europese schaal, Europees verzet dat meer dan ooit noodzakelijk is.

In België discussiëren de nationale vakbondsbesturen van ABVV, ACV en ACLVB momenteel over een betoging van de militanten in Brussel, in de buurt van de Europese instellingen. De actie zou, tenminste bij het ABVV, gedekt worden door een stakingsaanzeg. Maar het ABVV Gewest Luik-Huy-Waremme besliste intussen al tot een 24-urenstaking, net als de ACOD-LRB (Lokale en Regionale Besturen) Brussel, de Métallos Wallonie-Bruxelles (ABVV) en de FGTB-Jeunes. Zij

vervoegen alvast hun Spaanse, Portugese, Griekse, Cypriotische en Maltese collega's in de staking. Goed zo!

Laat ons samen het sociale verzet opbouwen, in België en de rest van Europa! Neem naar het voorbeeld van de Spaanse, Portugese en Griekse syndicalisten contact op met de mensen van de andere vakbonden, sectoren en bedrijven, met de syndicalisten van filialen van dezelfde groep! Neem zelf mee je lot in handen, laat ons samen de mobilisatie organiseren!

Wij stellen voor dat de vakbondsafvaardigingen werkonderbrekingen organiseren in de bedrijven en algemene vergaderingen houden op de werkvloer over het besparingsoffensief waar we zowel in het zuiden van Europa als bij ons mee worden geconfronteerd, én om samen , zonder afwachten, na te denken over een gecoördineerd actieplan om tot een Europese algemene staking te komen. Zulke acties zijn onontbeerlijk opdat de woede tegenover de crisis en de stijgende werkloosheid uitmunt in bewuste strijd voor een sociaal alternatief.

We roepen ook de mensen van de Post die in verschillende streken in Wallonië in staking zijn, de mensen van de NMBS waar de regering net 72 miljoen euro van heeft afgepakt, de mensen van Ford, Arcelor en alle andere slachtoffers van het asociaal offensief van het kapitaal, op om hun strijdbewegingen één te maken en op 14 november samen op straat te komen.

Het gaat hier niet alleen om broodnodige solidariteit met de werkende bevolking uit het zuiden van Europa, maar om gemeenschappelijk verzet tegen een gelijkaardige politiek van afbraak van de tewerkstelling, sociale verworvenheden, openbare diensten en loonvoorwaarden. Een heuse, bewuste klassepolitiek, gestuurd door het patronaat, en in het bijzonder door het financiëel kapitaal. Een politiek die miserie, racisme, sexisme en ultranationalisme zaait, en het bedje spreidt van gespierd en uiterst rechts, tot zelfs echte neonazi's à la Gouden Dageraad in Griekenland toe.

Bij ons werden op één dag meer dan 10 000 mensen op straat gegooid: sluiting van Ford Genk en een reeks onderaannemingen, sluiting van Dow Chemicals in Tessenderlo, afdankingen bij HP en Du Pont, en de lijst is nog veel langer.

Tegelijkertijd voerde de regering Di Rupo op een drafje al voor 11 miljard euro besparingen door. Vanaf november zullen duizenden werklozen in nog grotere armoede terecht komen door de maatregelen van de regering. Op de begroting voor 2013 wordt nog eens voor 4,5 miljard euro aan besparingen voorzien. En daar stopt het niet: terwijl de gemeenschap al 17 miljard euro is kwijt geraakt bij de redding van de banken, riskeert de herkapitalisering van Dexia de factuur nog te doen oplopen. En dat terwijl de grote bedrijven zogoed als geen belastingen betalen!

Laten we ons een voor een afmaken, of gaan we samen in 't sociaal verzet, bij ons en met de rest van de werkende klasse in Europa? Naast de noodzakelijke solidariteit met onze broeders en zusters uit Griekenland, Spanje, Portugal en elders, hebben we meer dan redenen genoeg om samen in actie te komen: niet voor de «relance» van het kapitalistische systeem, wat tot een sociale en ecologische catastrofe zou leiden, maar voor een klaar en duidelijk antikapitalistisch programma. Voor het verdelen van de rijkdom, voor jobcreatie door arbeidsduurvermindering zonder loonverlies, voor de annulering van de illegitieme schuld, voor het uitbouwen van de openbare sector door het massaal creëren van sociaal en ecologisch zinvolle banen!

Bedrijf per bedrijf, sector per sector, land per land, staan we zwak, allemaal samen staan we sterk! Samen kunnen we er voor zorgen dat de toekomst aan de werkende bevolking is, en het patronaat het in zijn broek doet! Laat ons de kans aangrijpen die 14 november biedt om de krachtsverhoudingen om te plooien! Samen in 't sociaal verzet voor een ander, sociaal, ecologisch, gastvrij en echt democratisch Europa!

Voor de nationale leiding van de SAP-LCR,

Thomas Weyts

Céline Caudron